

[Fuglsang.]

sig en stadig stigende del af massernes begrænsede købekraft. Det er ikke lønnen, som i alle kapitalistiske lande fører til massearbejdsløshed. De lukkede fabrikker, de voksende pukler af fødevarer, de overfyldte lagre, fisk, der destrueres, viser, at roden til arbejdsløsheden i virkeligheden ikke er overforbrug, men underforbrug.

Hr. Ninn-Hansen sagde, at kommunisterne repræsenterer en anden samfundsform end hans og de andre borgerlige partiers. Det er rigtigt. Når hr. Ninn-Hansen sagde, at arbejdsløsheden muligvis ville blive permanent, så er det faktisk et udtryk for, at hans samfundsform har spillet fallit og må ændres.

Men spørgsmålet om at begrænse arbejdsløsheden nu, det er også et spørgsmål om, hvilken politik der skal føres, og her har vi kommunister jo vist de veje, som vi mener fører frem. Det gælder både for arbejderne, som er arbejdsløse, og for dem, som går på arbejdspladserne og frygter arbejdsløsheden, men det gælder også for de mange små næringsdrivende inden for landbrug, fiskeri og i byerne. Det nytter ikke at bilde dem ind, at deres problemer lader sig løse på arbejdernes bekostning. Det er ikke fra den side, de trues. Det er ikke dem, som kaster arbejdsløshedens skygge over dem. Det er helt andre. Det er bankkapitalen, industrikapitalen, handelskapitalen — netop dem, som også udbytter arbejderklassen. Derfor er disse to parter ikke parter, der står over for hinanden, men parter, der skal hjælpes ad med at løse arbejdsløshedsproblemer i fælles interesse.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Når et så alvorligt problem som arbejdsløsheden skal debatteres her i folketinget, så er det klart, at det kalder på følelser, og at det også kalder på mange tanker og ideer, som føres frem ved en lejlighed som denne. De er vel ikke lige velunderbyggede, alle de tanker og ideer, der fremføres, men jeg føler, at alle, der har haft ordet, har haft ét ønske, nemlig at bidrage til en løsning af de alvorlige beskæftigelsesproblemer, som vi står midt i, og som vi kun er kommet et stykke ad vejen i bekæmpelsen af.

Hr. Knud Jespersen sagde i sit indlæg, at der ikke fra regeringens side var noget

handlingsprogram. Jeg vil sige, der var ikke noget papirprogram, men der var en henvisning til og en dokumentation af, hvad der rent faktisk er gjort i dette ting — et ting, der som bekendt er sammensat på den måde, som det nu engang er, med 10 partier og også enkeltmedlemmer. På den baggrund skal der altså laves en fælles politik til bekæmpelse af arbejdsløshed. Det er ikke nogen særlig nem opgave, men det er ikke desto mindre lykkedes at kombinere en økonomisk og beskæftigelsesmæssig politik, der i hvert fald på en række væsentlige områder har vist sig at være positiv.

I handling er det lykkedes et flertal i dette folketing, 5 partier i dette folketing, at enes om en politik, der først og fremmest har betydet, at beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren er kommet op på et mere rimeligt niveau, end den var for et år siden. Det er også lykkedes at stoppe den negative udvikling, der har fundet sted først og fremmest i 1974 og en del af 1975 i det private erhvervsliv. Det er i sig selv ganske gode resultater, ikke mindst når man ved, at det sidste, nemlig spørgsmålet om det private erhvervslivs muligheder for at opsuge ledige, i høj grad hænger sammen med de internationale konjunkturer.

Kort sagt: det, vi har den direkte politiske mulighed for at influere på, bygge- og anlægssektoren, er drevet op på et langt mere rimeligt niveau, end vi kendte for et år siden.

Jeg var så beskeden i mit første oplæg at sige, at det var lykkedes at „mere end halvere arbejdsløsheden“ inden for byggesektoren. Nu har jeg kigget lidt nærmere efter, bl. a. fordi man fra hr. Kaj Hansens side har diskuteret byggeriet. De sidste tal, vi har, fra midt i maj måned, viser, at for et år siden havde vi her i landet en arbejdsløshed i byggefagene på 14,4 pct. I dag har vi stadig væk en for høj ledighed i byggesektoren, men den er altså ikke desto mindre nede på 5,6 pct. Der er altså tale om, at man har fjernet næsten $\frac{2}{3}$ af den ledighed, som fandtes i hele byggesektoren, og det synes jeg er et klart positivt træk.

Jeg mener også, at den økonomiske udvikling på det sidste viser, at der er en positiv udvikling på vej i erhvervslivet. Jeg mener også, vi kan påpege, at i den finanslov, som blev vedtaget i marts måned, er